[177] پروردگارا ! گناه كردن من نه از جنبه تكذيب تو، ونه از جنبه خروج از ساحت عبوديت وبندگى تو، ونه بجهت انكار ربوبيت تو مى باشد، بلكه پيروى هواى نفس كرده وشيطان مرا فريب داد. حجت ودليل براى توست، اگر در مقابل گناهانم مرا عذاب كنى ستمگر نبوده، واگر مرا آمرزيده ومشمول رحمتت گردانى بدرستيكه تو بخشنده وبزرگوارى، أي بزرگوار أي بزرگوار... تا آنكه نفس تمام شود. سپس بگويد: أي آنكه از هر چيز در اماني وهمه اشياء از تو هراسان ودر وحشتند، از تو مى خواهم بحق در امان بودنت از هر چيز وهراس هرچيز از تو، بر محمد وخاندانش درود فرستاده وبمن درجان وخانواده وفرزندان و آنچه بمن ارزانى داشته أي امنيتي عطا فرمايى كه از هيچكس نترسيده واز كسى بيمى بخود راه ندهم، تو برهركار توانائى، وخداوند براى ما كافى بوده واو بهترين وكيل است. أي كفايت كننده ابراهيم در مقابل نمرود، واى كفايت كننده موسى در مقابل فرعون، واى كفايت كننده محمد - كه درود خدا بر أو وخاندانش باد - در مقابل گروههاى مختلف، از تو مى خواهم كه بر محمد وخاندانش درود فرستى، ومرا از شر فلان پسر فلان رهايى بخشى. سپس بسجده رفته وحاجت خود را بطلبد. _____